המלחמות בעזה ובלבנון: תחייתו של התמרון הצבאי

written by תא"ל במיל' אפי איתם | 27.09.2024

תא"ל במיל' אפי איתם: אם נלך אחורה טיפה, הייתי מכין גרף שהייתי קורא לו: 'דעיכת ההתקפיות של הצבא'. הכי התקפית הייתה מלחמת העצמאות, ואחריה התחילה דעיכה של התמרון. התפתחה אלכימיה צבאית. האמריקנים או המשתלמים שלנו בארה"ב חזרו עם מנטרה של מהפכה. ומה המהפכה? אמרו סייבר, אמרו אפקטים, ולאט לאט בגדי המלך החדשים השתלטו על המקצוע הצבאי. כשבודקים את ביצועי הצבא, דעכנו למטרים בודדים בעזה כאשר כל הסבבים היו בלוף, סבבים של אש. כשכבר תמרנו מול המנהרות בצוק איתן הוא היה כל כך מסורבל ומגומד, שאי אפשר לקרוא לו תמרון. עכשיו זו תחייתו של התמרון, הוא כבר מביא שינוי אסטרטגי שאת כל משמעויותיו עוד נלמד.

אסור לנו ליפול במלכודת הלוחמה הפסיכולוגית, שהיא גם בערבית, גם באנגלית ובעיקר בעברית, עם דרגות של לשעברים. לא ויתרנו על שום דבר בעזה. אנחנו שולטים בכל הרצועה. אנחנו עכשיו בשלב הטיהור. אין ירי תלול מסלול בכלל. אמרו לי שירו רקטה בודדה, אבל בואו נזכור מה היה

המצב לפני שנה. בלבנון אנחנו בתחילתו של המהלך. לכן אני אומר: טוב אם ניקח אוויר ונחזור ליסודותיו של המקצוע הצבאי. אין הכרעה, יגידו לך האמריקנים בעיראק, יגידו לך את זה האוקראינים שיבינו שללא פעילות התקפית בשטח האויב, כמו טריטוריית קורסק, לא יהיה משא ומתן אמיתי, כולל בלבנון.

צריך להיפטר מכל השטויות והמנטרות, ולהכריע את חיזבאללה. חמאס הוכרע וחיזבאללה יוכרע. איראן יודעת שכל היכולת הטילית שלהם לא תכריע את מדינת ישראל, אם לא תהיה להם יכולת פרוקסית על הגבול. בגלל זה חיזבאללה בנה את כוח רדואן, והגדילו לעשות החמאסניקים שידעו שאם לא ייכנסו לשטחנו, אז המלחמה לא תתממש כרצונם. מתי לא היו לחצים? מתי מישהו נתן לנו משהו? אני חושב שהשלטון עומד בזה יפה מאוד. אמרו לנו 'אל תתמרנו בעזה' – מתמרנים; 'אל תיכנסו לציר פילדלפי' – נכנסים; 'אל תיכנסו בחיזבאללה' – עושים.

אחרי שנות דור, צה"ל גילה שיש לו אוגדות, ויש לו טנקים. אחרי תמרון זעיר – מה זה ציר פילדלפי? 12 קילומטר – פתאום משהו השתחרר, ויש לנו נשימה עמוקה. צה"ל חזר להיות צבא במקום להגות רעיונות הבל. שתהיה לנו הגנה מחוט שיש עליו מצלמה מלמעלה ונירה עליו במקלע 'רואה-יורה'. כל עצירה של הקונספציה הזאת היא הכול חוץ מהמקצוע הצבאי. איך קרה שדור שלם של גנרלים תפר חליפת עירום למושג של המקצועיות הצבאית?

עכשיו נכנסים באמ-אמא של חיזבאללה. נכנס הרמטכ"ל, ואומר שמגפי התמרון יצעדו. כל הסיפור הזה של הפסקת אש הוא לוחמה פסיכולוגית. ההחלטה על תמרון היא מדינית. הדרג המדיני מוסיף היבטים מדיניים למערכה, לא תקיפה של בית זה או אחר. יש היבט משמעותי למערכה היבשתית, ויכול מאוד להיות שהדרג המדיני אומר: מצו את מה שאפשר להשיג עם האש. קלפו את היכולת עם מה שעושים עכשיו לבכירים, ליכולת, לשליטה, לניסיון. אני רוצה להכניס לשיקולים שלי על אופן ועיתוי ההכרעה בלבנון באמצעות הכוח המתמרן את השאלה מי ישב בבית הלבן. זה לגיטימי.

בשבועיים האחרונים יש בלבנון מאות אלפי פליטים, הארגון שהיה אמור להיות מגן לבנון, הפך למחריב לבנון ובעצמו מוחרב. אצלנו יש הגנת נ"מ מהטובות בעולם. אני זוכר את מלחמת לבנון השנייה כשירו לחיפה טילים חופשי, והיינו במצב אחר לגמרי. יש מלחמה שנמשכת שבוע וכבר מכונת התעמלוה צועקת. שקט – יורים.

חיזבאללה רוצה מאוד לירות למרכז הארץ, הוא לא יכול כי הרצועה של אדונו האיראני מתהדקת על צווארו. גם האיראנים אומרים את זה, וגם האמריקנים והצרפתים אומרים את זה. הוא מאוד רוצה וכרגע בולמים אותו. עוד מעט, אם נתנהג נכון הוא לא יוכל. לא רק שהוא אזוק

על ידי אדוניו, הוא גם מותקף. הוא בדילמה מאוד קשה, ובואו נשמח על זה.

הריאיון המלא שודר ברדיו FM 103, בתאריך 27 בספטמבר, 2024.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.